

Το όνειρο του βασιλιά

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Η ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

36. Το όνειρο του βασιλιά

Κάποτε ο Ναβουχοδονόσορ είδε

ένα πολύ παράξενο όνειρο, που του προκάλεσε μεγάλη ταραχή. Όταν ξύπνησε δεν μπορούσε να θυμηθεί το όνειρο, η ταραχή όμως έμενε μέσα του. Μάταια προσπαθούσε να φέρει στη μνήμη του το όνειρο, για να αναζητήσει και την ερμηνεία του. Κάλεσε όλους τους σοφούς του βασιλείου του και ζήτησε, πράγμα παράλογο, να του βρουν τι είχε ονειρευτεί και να του το ερμηνεύσουν. Φυσικά αυτό δεν ήταν δυνατόν να συμβεί. Δεν υπήρχε άνθρωπος που θα μπορούσε να μαντέψει τι ονειρεύτηκε ο βασιλιάς. Εκείνος όμως συνέχισε τον παραλογισμό του και διέταξε να θανατωθούν οι μάντεις και οι σοφοί του βασιλείου του.

Όταν ο Δανιήλ άκουσε τη βασιλική απόφαση κάλεσε τους τρεις φίλους του, τον Ανανία, τον Μισαήλ και τον Αζαρία, και τους ζήτησε να προσευχηθούν όλοι μαζί και να ζητήσουν από τον Θεό να τους φωτίσει και να τους φανερώσει το όνειρο του βασιλιά. Πράγματι, μετά από τη θερμή προσευχή τους ο Θεός φανέρωσε στον Δανιήλ το όνειρο του Ναβουχοδονόσορα.

Με πολύ θάρρος αυτός παρουσιάστηκε στο βασιλιά και του είπε: «Βασιλιά μου, αυτό που ζήτησες από τους μάντεις και τους σοφούς δεν είναι έργο και σκέψη ανθρώπινη. Κανένας δεν μπορεί να σου πει τι ονειρεύτηκες. Ο Θεός όμως που είναι

ο μόνος Κύριος και γνωρίζει τις καρδιές μας και όλα τα κρυφά των ανθρώπων, μόνο αυτός μπορεί να αποκαλύψει το όνειρό σου. Αυτός λοιπόν ο Θεός μου το αποκάλυψε για να σου το φανερώσω και να πάρεις απάντηση στα ερωτήματα που σε βασανίζουν. Άκου λοιπόν το όνειρό σου: Ήσουν ξαπλωμένος στο κρεβάτι σου και αναλογιζόσουν τι θα γίνει στο μέλλον, πώς θα εξελιχθεί η βασιλεία σου. Παρουσιάστηκε λοιπόν μπροστά σου ένα άγαλμα με χρυσό κεφάλι. Το στήθος και τα χέρια του ήταν ασημένια, η κοιλιά και οι μηροί χάλκινοι, οι κνήμες σιδερένιες και τα πόδια, ένα μέρος σιδερένια κι ένα μέρος πήλινα. Κι ενώ κοιτούσες το άγαλμα, εκσφενδονίστηκε μια πέτρα - όχι όμως από ανθρώπινο χέρι - που χτύπησε το άγαλμα στα πόδια και το διέλυσε κι η σκόνη του σκόρπισε με τον άνεμο και χάθηκε και δεν φαινόταν πια ούτε ο τόπος όπου στεκόταν το άγαλμα. Η πέτρα αυτή όμως μεγάλωσε κι έγινε ολόκληρο βουνό και γέμισε όλη τη γη. Αυτό ήταν, βασιλιά μου, το όνειρό σου. Άκου τώρα και την εξήγηση. Το χρυσό κεφάλι του αγάλματος είσαι εσύ, βασιλιά, που είσαι πολύ ισχυρός. Μετά από σένα θα έρθει άλλος βασιλιάς, όχι όμως τόσο ισχυρός, κι ύστερα άλλος ακόμα λιγότερο ισχυρός. Τέλος θα έρθει μια πολύ ισχυρή βασιλεία που όμως δεν θα έχει πολλή συνοχή. Αλλού θα είναι δυνατή σαν το σίδηρο κι αλλού αδύναμη σαν τον πηλό. Αυτή όμως η βασιλεία θα διαλυθεί από τον Θεό του ουρανού και θα αντικατασταθεί από μια Βασιλεία που δεν θα έχει τέλος και θα εξαπλωθεί σ' όλη τη γη». (Η ερμηνεία του Δανιήλ πραγματοποιήθηκε ως εξής: Μετά τους Βαβυλώνιους, ήρθαν οι Μήδοι και οι Πέρσες, μετά οι Μακεδόνες με τον Μέγα Αλέξανδρο και τέλος οι πανίσχυροι Ρωμαίοι. Όταν το ρωμαϊκό κράτος ήταν σε μεγάλη ακμή γεννήθηκε ο Χριστός, όχι από άνθρωπο, αλλά από τον Θεό, και η δική του βασιλεία εξαπλώθηκε σ' όλο τον κόσμο και δεν θα έχει τέλος, θα είναι αιώνια).

Ο Ναβουχοδονόσορας εντυπωσιάστηκε από τα λόγια του Δανιήλ. Πίστεψε όλα όσα του είπε και παραδέχτηκε ότι ο Θεός του Δανιήλ ήταν ανώτερος απ' όλους τους άλλους θεούς στους οποίους πίστευε ο ίδιος κι ο λαός του. Έκανε τον Δανιήλ διοικητή της πρώτης επαρχίας της Βαβυλώνας και τους τρεις φίλους του διοικητές άλλων μικρότερων επαρχιών. Από τότε τους σεβόταν και τους εκτιμούσε πάρα πολύ

Άκουσε την αφήγηση του κειμένου

%PD_36_oneiro%

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

